

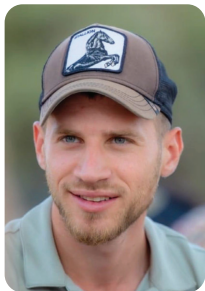
ידידיה בלון בן

היישוב מבוא חורון.
בעל אוהב לספיר,
שציפו יחד להרחבת
משפחתם, אהוב על
משפחתו וחבריו.

ידידיה נולד וגדל במבוא
חורון שבחבל בנימין,
שם ספג ערכים של
אהבת הארץ ואהבת
האדם. הוא למד ביישיבה

התיכונית באיתמר וקרוביו מספרים על אדם בעל לב רחב
ואהוב במיוחד, מלא בנתינה אינסופית ומאיר פנים בכל
עת. בני משפחתו מכנים אותו "הדבק של המשפחה"
בזכות היכולת בה ניחן לאחד ולחבר בין כולם.

בין הנופים הירוקים של עמק איילון התבטאה במיוחד
אהבתו של ידידיה לשבילי הארץ ונוף ילדותו, שם נהג
לטייל בכלי שטח על האדמה שכל כך אהב.

עם גיוסו לגדוד 101, ולאחר סיום קורס מ"כים, שימש
ידידיה כמפקד כיתה ונלחם במבצע 'צוק איתן'. במילואים
שירת כמפקד וגנביסט. בשבעה באוקטובר לחם בגבורה
בכפר עזה ובהמשך בחאן יונס, ובמהלך הלחימה קיבל
מחבריו את הכינוי "קודקוד אמל"ח" בזכות יכולתו לזהות
ולמצוא אמצעי לחימה משמעותיים של האויב.

סמוך לערב יום כיפור נקרא ידידיה למילואים בגזרת
לבנון. בבוקר שמחת תורה נקלע הצוות למארב מחבלים
והכח ספג פצועים רבים. תחת אש כבדה, ריתק ידידיה
באומץ לב את המחבלים, פגע בהם ואפשר את פינוי
הפצועים. במהלך הקרב נפצע אנושות. ביום כ"ז בתשרי
תשפ"ד (29.10.24) נפטר מפצעיו, בן 31 בנופלו.

בקרב זה נפל יחד איתו סמ"ר גיא בן הרוש זכרונו לברכה.
גם במותו המשיך ידידיה להציל חיים, עם תרומת איבריו
לאחר נפילתו. בחייו ובמותו נגע בלבבות רבים והותיר
חותם של אהבה, אומץ לב ואחדות.

בכל רכישה של מארז שי ידידיה גלומה תרומה לקרן
לתמיכה בחיילים נזקקים ולהנצחת הנופלים מפלוגה א'
גדוד 71 בחטיבת 55 של הצנחנים.